

Sygn. akt IX U 1395/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale:

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2014r. w Rybniku

sprawy z odwołania H. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o ustalenie kapitału początkowego i o emeryturę

na skutek odwołania H. K.

od dwóch decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 12 kwietnia 2013r Znak (...) i z dnia 10 kwietnia 2013r. (...)

- 1. Zmienia zaskarżoną decyzję z 10 kwietnia 2013r w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od 1 stycznia 2013r,***
- 2. Zmienia zaskarżoną decyzję z 12 kwietnia 2013r w ten sposób, iż zobowiązuje organ rentowy do przeliczenia kapitału początkowego ubezpieczonego przy uwzględnieniu wskaźnika podstawy wymiaru kapitału na 77,51% (siedemdziesiąt siedem 51/100 procent),***
- 3. Zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 120zł (sto dwadzieścia złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.***

Sędzia

Sygn. akt IX U 1395/13 **Uzasadnienie w brzmieniu po sprostowaniu**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 kwietnia 2013r nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. odmówił ubezpieczonemu emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego z uwagi na nieosiągnięcie tego wieku oraz

wcześniejszej emerytury z uwagi na fakt, że ubezpieczony nie udowodnił na dzień 1.1.1999r co najmniej 15 letniego okresu zatrudnienia stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zdaniem organu rentowego ubezpieczony udowodnił na dzień 1.1.1999r staż emerytalny w wysokości 28 lat, 10 m/cy i 16 dni oraz pracę w warunkach szczególnych w wysokości 8 lat, 8 m/cy i 18 dni. Jako pracę w warunkach szczególnych organ rentowy zaliczył zatrudnienie od 5.3.1968r do 30.9.1970r to jest przez 2 lata, 6 m/cy i 27 dni, kiedy to był zatrudniony w (...) Oddział (...) we W., od 9.4.1975r do 4.9.1977r to jest 2 lata 4 m/cy i 26 dni kiedy to był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w N., od 1.2.1979r do 31.5.1980r to jest 1 rok i 4 m/cy w zakładzie pracy jak wyżej oraz od 6.6.1980r do 31.10.1982r to jest przez 2 lata, 6 m/cy i 25 dni kiedy był zatrudniony w ówczesnym Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w Z..

Ubezpieczony złożył odwołanie od powyższej decyzji podnosząc, iż spełnia wszystkie wymagane warunki do uzyskania emerytury w wieku 60 lat, w szczególności posiada co najmniej 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych. Za taką pracę powinna być uznana dodatkowo praca na stanowisku elektromontera we (...) Zakładach (...) we W. od 6.10.1970r do 7.5.1973r, praca w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w N., gdzie ubezpieczony pracował od 22.5.1973r do 30.6.1974r na stanowisku montera automatyka a od 1.7.1974r do 13.1.1975r na stanowisku elektromontera, w Przedsiębiorstwie (...) od 3.11.1982r do 14.5.1999r, w tym od 6.1.1985r na stanowisku zbrojarza - betoniarza na budowach krajowych do 29.6.1985r a od 30.6.1985r jako elektromonter na budowie Huty (...). Nadto na terenie Republiki Czeskiej od 4.10.1991r do 30.9.2001r.

Decyzją z 12 kwietnia 2013r nr (...) organ rentowy ZUS O/w N. ustalił dla ubezpieczonego kapitał początkowy, który ubezpieczony zakwestionował podnosząc, iż na wysokość kapitału nie zostało zaliczone wynagrodzenie osiągnięte przez ubezpieczonego w latach 1975 – 1977.

Zarządzeniem z 20.1.2014r tutejszy sąd połączył obie sprawy celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd ustalił co następuje.

Ubezpieczony H. K. urodził się (...) W dniu 21.1.2013r ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę. Ubezpieczony w dacie zgłoszenia wniosku nie miał ukończonych 65 lat i 11 m/cy stąd organ rentowy uznał, że nie osiągnął powszechnego wieku emerytalnego, natomiast z dniem 15.8.2010r osiągnął obniżony wiek emerytalny, który dla mężczyzn wynosi 60 lat. Organ rentowy bezspornie uznał, że ubezpieczony udowodnił na dzień 1.1.1999r 28 lat, 10 m/cy i 16 dni oraz okres pracy stale i w pełnym wymiarze czasu w wysokości 8 lat, 8 m/cy i 18 dni.

Organ rentowy ustalił, iż kapitał początkowy ubezpieczonego na dzień 1.1.1999r wynosi 96.888,22zł. Jeżeli chodzi o okres zatrudnienia i zarobki za lata 1975 – 1977 to organ rentowy przyjął zarobki, które wpisał pracodawca w Legitymacji Ubezpieczeniowej a jeżeli brak było zaświadczenia od pracodawcy, przyjął za dany rok kalendarzowy minimalne wynagrodzenie pracownika. W okresie od 6.10.1970r do 7.5.1973r ubezpieczony był zatrudniony we (...) Zakładach (...) we W., w tym okresie ubezpieczony pracował w charakterze elektromontera, miał ukończoną (...) Szkołę Zawodową o kierunku mechaniczno - elektrycznym. Wykonywał prace w delegacji w brygadach kilku osobowych, pracowali co najmniej po 9, 10 godzin dziennie na terenie D., praca polegała na wykonywaniu nowej instalacji elektrycznej, w Fabryce (...) w Ż., w bazie transportowej MPK, Zakładach (...) w K. i Z.. Była to praca przy wykonywaniu różnego rodzaju instalacji elektrycznych, budowaniu rozdzielni, linii napowietrznych, układaniu kabli wysokiego napięcia. Ubezpieczony posiadał uprawnienia do wykonywania prac przy budowie sieci energetycznych bez ograniczenia napięcia, był pracownikiem wysoce wyspecjalizowanym. Ubezpieczony wykonywał prace charakterystyczne dla elektromontera, to jest związane z przesyłaniem energii elektrycznej, oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektrycznych. Dokumentacja dotycząca tego zatrudnienia została zniszczona w czasie powodzi w 1997r, pozostała tylko szczątkowa dokumentacja w postaci Legitymacji Ubezpieczeniowej ubezpieczonego, gdzie jeżeli chodzi o rodzaj wykonywanej pracy widnieje stanowisko elektryk.

W okresie od 22.5.1973r do 13.1.1975r ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w N.. Ubezpieczony był tam zatrudniony początkowo jako monter automatyk, wykonywał pracę związaną z prowadzeniem

kabli wysokiego napięcia, linii napowietrznych oraz przy montażu i eksploatacji urządzeń energetycznych a następnie jako elektryk.

Od 3.11.1982r do 6.1.1985r ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku zbrojarza-betoniarza, w tym czasie pracował w terenie, była to ciężka praca polegająca na zbrojeniu elementów konstrukcyjnych budynków i hal produkcyjnych, pracował w pyłach i huku, między innymi na budowie w W. wykonując szalunki zbrojeniowe przy budowie Zakładów (...) oraz Biura (...). Od 7.1.1985r do 29.6.1985r ubezpieczony pracował jako elektryk na budowie P. w P., w tym czasie również wykonywał pracę dotyczącą budowy rozdzielni, linii przesyłowych, bez względu na warunki atmosferyczne, była to często praca na wysokościach, po kilka godzin na drabinach.

Jeżeli chodzi o wykaz zarobków z lat 1973 – 1975, ubezpieczony nie dysponował zaświadczeniem o wysokości zarobków za ten okres, niemniej częściowo stawki osiąganego wynagrodzenia zostały wskazane w Legitymacji Ubezpieczeniowej. Ubezpieczony kwestionował również zarobki z lat 1982 – 1990 domagając się ich odtworzenia na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu płac bądź emerytur i kapitału początkowego. Opinia biegłego z zakresu wynagrodzeń i płac została zakwestionowana przez obie strony z tym, że ubezpieczony nie kwestionował opinii za lata 1975 – 1977 oraz od listopada 1982r do lipca 1985r, natomiast kwestionował ustalenia biegłego za okres od sierpnia 1985r do maja 1990r. Zdaniem ubezpieczonego podane przez biegłego wysokości w sposób jaskrawy i oczywisty odbiegają nie tylko od faktycznie uzyskanych zarobków ale nawet od wysokości przeciętnego wynagrodzenia w tych latach. Kwoty te nie mogą być zatem podstawą wyliczenia wysokości emerytury. Organ rentowy – ZUS w N. zakwestionował całość opinii. Wobec takiego stanowiska stron Sąd dopuścił dowód z opinii kolejnego biegłego z zakresu księgowości, wynagrodzeń i płac. Kolejny biegły – M. Ż. odtworzyła wynagrodzenie ubezpieczonego zgodnie ze zleceniem Sądu w wersji najbardziej prawdopodobnej przy uwzględnieniu wszystkich składników które bezwzględnie przysługiwały ubezpieczonemu w spornym okresie, na podstawie dokumentów z akt osobowych przy uwzględnieniu wynagrodzeń pracowników porównawczych oraz przy uwzględnieniu obowiązujących składek i wynagrodzeń zgodnie z przepisami branżowymi.

Wobec zastrzeżeń obu stron biegła wydała opinię uzupełniającą.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt emerytalnych i kapitałowych ubezpieczonego, zeznań ubezpieczonego, dokumentów z akt osobowych przedłożonych przez ubezpieczonego w postaci wypisów z Legitymacji Ubezpieczeniowej, angaży, świadectw pracy, umowy o pracę (k. 6-11 akt sądowych), opinii biegłych z zakresu płac i emerytur W. S. oraz M. Ż..

Sąd zważył:

Na podstawie art. 174 ustawy z 17.12.1998r o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. nr 162 poz. 1118 ze zmianami...) organ rentowy ustalił wysokość kapitału początkowego dla ubezpieczonego. Podstawę wymiaru kapitału początkowego zgodnie z art. 174 ust. 3 cytowanej wyżej ustawy ustala się na zasadach określonych w art. 15 i następnych ustawy emerytalnej. Podstawę wymiaru kapitału początkowego może stanowić także przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne w okresie 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu przed 1.1.1999r.

Do procentowego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ustalonego na 72,20% organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z ostatnich 10 lat kalendarzowych, kolejno po sobie następujących, przypadających w okresie od 1.1.1970r do 31.12.1979r albowiem było to dziesięciolecie najbardziej korzystne dla ubezpieczonego pod względem procentowych wskaźników. Wariant dotyczący 20 lat kalendarzowych okazał się niekorzystny.

Sąd uznał, iż należy przeliczyć ponownie kapitał początkowy dla ubezpieczonego w wersji najbardziej korzystnej przy uwzględnieniu zarobków ubezpieczonego odtworzonych przez biegłego sądowego M. Ż.. Sąd dał wiarę tej opinii gdyż jest logiczna, przekonująca, zgodna ze zleceniem Sądu, w oparciu o tę opinię Sąd uwzględnił nowy wskaźnik

wysokości podstawy wymiaru po obliczeniu przez organ rentowy w wysokości 76,51%. Sąd oddalił zastrzeżenia obu stron do opinii uzupełniającej uznając, że biegła w sposób kompetentny ustosunkowała się do tych zastrzeżeń. W szczególności jeżeli chodzi o zastrzeżenie dotyczące różnic wyliczenia dokonanego przez biegłego i ZUS, które wynikają z innej ilości przyjętych dni roboczych, a w szczególności te różnice są znikome i nie wpływające generalnie na wysokość wskaźnika, podobnie bezzasadne są zastrzeżenia organu rentowego dotyczące przyjęcia dodatków takich jak na przykład stażowy czy deputat węglowy. Wbrew twierdzeniom organu rentowego fakt ich otrzymywania przez ubezpieczonego w okresie zatrudnienia wynika bezpośrednio z akt osobowych. Podobnie bezzasadne są zastrzeżenia ubezpieczonego. Biegła w swojej opinii uwzględniła zgodnie ze zleceniem Sądu składniki które bezwzględnie musiały ubezpieczonemu przysługiwać, a więc takie których fakt istnienia wynika w jakiś sposób z akt osobowych. Podobnie Sąd nie ma zastrzeżeń do metodologii wyliczeń wynagrodzenia za lata 1985 – 1990. Stanowisko

ubezpieczonego opiera się na daleko idących przypuszczeniach, nie opartych w materiale dowodowym znajdującym się w aktach.

Kolejną sporną kwestią było prawo do emerytury ubezpieczonego. Zgodnie z art. 184 ust. 1 wyżej cytowanej ustawy emerytalnej ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32 cytowanej ustawy, jeżeli w dniu 1.1.1999r osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, dla mężczyzn 25 lat, wiek emerytalny 60 lat oraz wykazali co najmniej 15 letni okres zatrudnienia wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

Sąd uznał, że ubezpieczony spełnia wszystkie wymagane warunki do uzyskania prawa do emerytury na dzień złożenia wniosku. Do okresu pracy w warunkach szczególnych uznany przez organ rentowy to jest 8 lat, 8 m/cy i 18 dni należy dodatkowo zaliczyć okresy zatrudnienia od 6.10.1970r do 7.5.1973r, kiedy to ubezpieczony wykonywał pracę elektromontera określone w załączniku do Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze z 7.2.1983r (Wykaz A, Dział II, to jest prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektrycznych i ciepłych) Jako pracę w warunkach szczególnych należy ubezpieczonemu również zaliczyć pracę w charakterze elektromontera w latach 1973 – 1975 w Przedsiębiorstwie (...) jak również od 7.01.1985r do 29.6.1985r.

Sąd miał na uwadze fakt, że okoliczność wykonywania pracy elektromontera zarówno linii kablowych, instalacji urządzeń elektroenergetycznych, instalacji elektrycznych przemysłowych, rozdzielni oraz prac konserwacyjnych sieci wynika pośrednio ze złożonych dokumentów z akt osobowych, na przykład ze świadectwa pracy wystawionego 7.5.1973r z którego wynika, iż ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku elektromontera instalacji, czy angażu z 28.6.1974r gdzie widnieje stanowisko elektromonter, podobnie karta obiegowa z 28.6.1985r. Sąd zauważa, że ubezpieczony posiadał wszystkie uprawnienia do wykonywania prac przy budowie sieci energetycznych bez żadnego ograniczania napięcia, jest rzeczą oczywistą, że posiadając takie kwalifikacje przy ogromnym zapotrzebowaniu na budowy, remonty sieci energetycznych był zatrudniony zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego, gdyż są logiczne, przekonywujące i oparte na aktach osobowych. Podobnie jako pracę w warunkach szczególnych należy

ubezpieczonemu zaliczyć okres zatrudnienia od 3.11.1982 do 6.1.1985 w charakterze zbrojarza-betoniarza (Wykaz A, Dział V, poz. 4, prace zbrojarskie i betoniarskie). Z akt osobowych w sposób nie budzący wątpliwości wynika że ubezpieczony wykonywał czynności polegające na zbrojeniu elementów konstrukcyjnych budynków i hal produkcyjnych. Zeznania ubezpieczonego są poparte dokumentacją, stąd zasługują na wiarę.

W świetle przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd uznał, że ubezpieczony zliczając powyższe okresy posiada 15 lat i 7 m/cy i 12 dni pracy w warunkach szczególnych i jest to okres wystarczający do przyznania prawa do emerytury z obniżonego wieku emerytalnego zważywszy iż była to jedyna okoliczność sporna.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji, po myśli art. 477¹⁴ § 2 kpc.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 kpc.

Sędzia: